

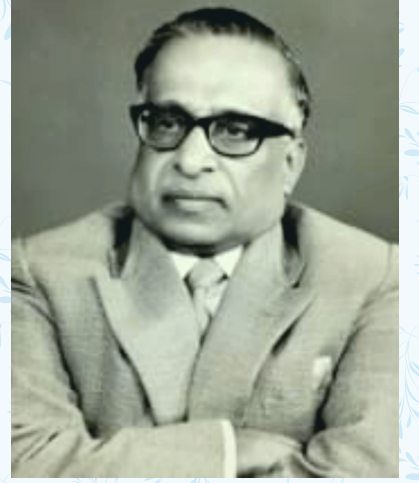

MEMOIRS

ಅನ್ನಕೊಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ದೇವರು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲಿ

ಪದ್ಮಶ್ರೀ, ನಾಡೋಜ ಪ್ರೊ. ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ನಾನು 1943 ರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದೆ. MA, BT ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿದ್ದೆ. ಅದು ಕಾಯಂ ಕೆಲಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ರಜೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ವಾಪಸ್ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಹೋಯಿತು. ಎರಡನೆ ವಿಶ್ವಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಅದು. ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲ. ಜನರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದರು; ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗತಾನೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಆಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ. ಸಿ.ಆರ್. ನಾರಾಯಣ ರಾವ್ ಆಗ ಬೆಂಗಳೂರು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನ ಗೌರವ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದರು. 'ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿ ನೋಡಿ, ಕೆಲಸ ಸಿಗಬಹುದು' ಎಂದು ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರ ಮನೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಅವರು ಮನೆಯಿಂದ ಆಚೆ ಬಂದು

“ಯಾರು, ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಅಲ್ಲವೇ? ಏನು ಸಮಾಚಾರ?” ಎಂದರು.

ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ, “ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?” ಅಂತ.

“ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚರ್ಚಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲವು ನೀನು” ಎಂದು ಅವರೇ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. “ಏನು ಬಂದಿದ್ದು? ಕುಳಿತುಕೋ ಮಾತಾಡೋಣ ಎಂದು ಮನೆ ಮುಂದಿನ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕುರ್ಚಿ ಹಾಕಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರು. ಜೆ.ಸಿ.ರಾಲೋ, ಬಿ.ಪಿ. ವಾಡಿಯಾ, ಮೆಟ್‌ಕಾಫ್, ಟಿ.ಎಸ್. ವೆಂಕಣಯ್ಯ, ಬಿ.ಎಮ್.ಶ್ರೀ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜಿನ ಹಿರಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದು ಗಂಟೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಗೊತ್ತಿದ್ದಷ್ಟು ಹೇಳಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ

“ಈಗ ಬಂದಿದ್ದೇನು?” ಎಂದರು.

“ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲಸ ಹೋಯಿತು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೇನೋ ವಿಚಾರಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ”. ಎಂದಾಗ

“ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಚರರ್ ಆಗಿದ್ದವನು, ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬರ್ತೀಯೇನಪ್ಪಾ ?” ಎಂದರು.

ಸದ್ಯ ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. “ಖಂಡಿತಾ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದೆ.

“ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ನಾಳೆಯಿಂದಲೇ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಬಾ, ಪಾಠ ಮಾಡುವೆಯಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಹೀಗೆ.

ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಸರಿಯಾದ ಬಟ್ಟೆ ಕೂಡಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾರನೆಯ ದಿವಸ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್ ಅಂತ ಹೆಚ್‌ಎಮ್ ಇದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡು “ಸಿ. ಆರ್. ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಅವರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ

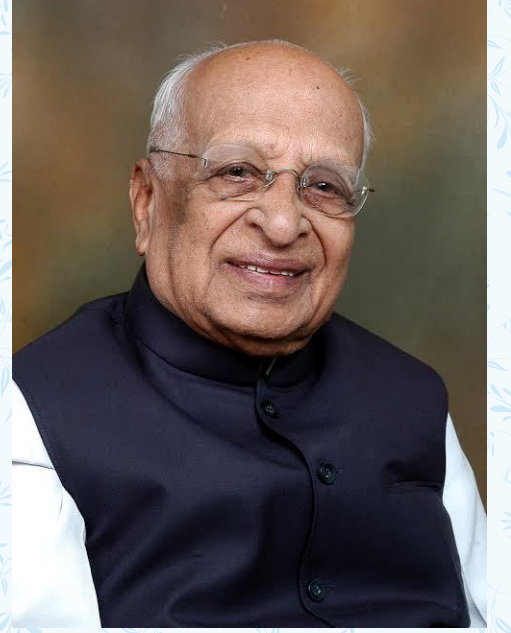
ಬರಹೇಳಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದೆ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಅವರೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. “you take him and put him as a teacher of English” ಎಂದರು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಶ್ರೀ ವಿ.ಟಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಎಂಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು “Sir, He is a kannada graduate, how can you appoint him as an English teacher?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಅವರು Yesterday I was talking with him for one full hour and the conversation was in English. He talks such a good English. At present there is nobody to teach English. He has done his B.T. Give him classes ಎಂದರು. ಹೀಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೇಷ್ಟ್ರಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ.

ಆಗಲ್ಲಾ ಹೊಸದಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಿಗೆ 40 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಎಂ.ಎ. ಮಾಡಿದ್ದೆ ಎಂದು ತಲಾ 4ರೂ. ಗಳ ಎರಡು ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಸೇರಿಸಿ 48 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಟ್ಟರು. ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಇದು ಸಿಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ವರ್ಷ ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಡತನ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ. ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯ ವಾರ ಎಲ್ಲರ ಜೇಬೂ ಖಾಲಿ. ಹೋಟೆಲಿನ ತಿಂಡಿ ಇರಲಿ, ಬರಿಯ ಕಾಫಿಯೂ ‘ಬೈಟು’ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಮೂವರು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆ ಮೂವರು ಇವರು - ಜಿ.ಎಸ್. ಗೋಪಾಲರಾವ್, ರಾಘವಾಚಾರ್ ಮತ್ತು ಕವಿ ಬಿ.ಸಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಶರ್ಮ. ಎಲ್ಲರ ಎದುರಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಸಾಲ ಕೇಳಬಾರದು. ಅದು ಸಾಲ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಅವಮಾನ. ಆದರೆ ಸಾಲ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಅವರ ತೀರ್ಮಾನ ಹೀಗಿತ್ತು - ಯಾರು ಕೆಂಪು ಟೈ ಧರಿಸಿ ಬರುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಬಳಿ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿ ಕೊಡಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಈ ಒಪ್ಪಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ನಡೆದು ಬಂತು. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಮೂವರೂ ಕೆಂಪು ಟೈ ಧರಿಸಿ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಈ ಒಪ್ಪಂದದ ವಿಫಲತೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಮೂವರೂ ನಕ್ಕು ನಗುವನ್ನೇ ಕಾಫಿಯನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾದರು. ಆದರೆ ಅಂದೇ ಆ ಒಪ್ಪಂದದ ಕಥೆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಚಾರವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಬಡತನದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವನ್ನು ಕಂಡು ಬದುಕಿದ ಕಾಲದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದೇನೆ.

1945ರ ವೇಳೆಗೆ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು ಶುರುವಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕ ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಹುಡುಗರು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್‌ಗೆ “ರಕ್ತ”ದಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಬರೆದು “ಜಿ.ವಿ. ಅವರನ್ನು ಸ್ಕೂಲ್‌ನಿಂದ ವರ್ಗ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಮಗೆ ಅವರೇ ಬೇಕು” ಎಂದು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಹೆಚ್‌ಎಮ್ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ “ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಬೇಡಿ, ಮೂರು ವರ್ಷದ ಇನ್‌ಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳದ ಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ ಅಂತ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಜೀವನ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ವೆಂಕಟೇಶಾಚಾರ್ ಆಗ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. ಕಾಲೇಜನ್ನು ನಡೆಸಲು ಹಣ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ 7:30ಕ್ಕೆ ಕಾಲೇಜು ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಟ್ಯುಟೋರಿಯಲ್ಸ್ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಂದೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಪಾದನೆ ಆದ ಅಷ್ಟೂ ಹಣವನ್ನು ಕಾಲೇಜಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆಂದು ಅಧ್ಯಾಪಕರೆಲ್ಲಾ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಹೀಗೆ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಸಂಬಳ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಆಗ Private college teacher's association ಎಂಬ ಒಂದು ಸಂಘವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದೆವು. ಸೆಂಟ್ ಜೋಸೆಫ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ. ಪಿ.ಕೆ.ವೆಂಕಟರಾವ್ ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ನಾನು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ. ನಾವೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಆಗಿನ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಕಂಠಿ ಅವರ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಖಾಸಗಿ

ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದ ಅನುದಾನ ಸಿಗುವಹಾಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸಫಲರಾದೆವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳ ಅನೇಕ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಂಬಳ ಬರಲು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ನಂತರವೂ ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಕೇವಲ ಸಂಬಳ ಮಾತ್ರ, ಬೇರೆ ಯಾವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅರವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸೆನೆಟ್ ಹಾಗೂ ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ಗಳ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಉಪ ಕುಲಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ. ಎನ್. ಎ. ನಿಕ್ಕಂ ಅವರ ಜೊತೆ ಚರ್ಚಿಸಿ Triple Benefit Scheme ಎನ್ನುವ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳದ ಜೊತೆಗೆ ಗ್ರಾಚ್ಯುಟಿ ಮತ್ತು ಪೆನ್ಷನ್ ಕೂಡ ಸಿಗುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ಆರ್.ವಿ. ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರು 1954ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಕರ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರಿನ ಟೀಚರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರೊ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಆಗಲು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಶರ್ಮ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋದರು. “ಹೊಸ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಆಗಿ ಬನ್ನಿ” ಎಂದು ನಾನೂ ಪ್ರೊ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದೆ. “ನೀನೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳ್ತೀಯಾಪ್ಪ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ, ಆಯ್ತು ಸರಿ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ Methodology of Teaching ಇಲ್ಲ. ನೀನೇ ಅದನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡು. ಪಾರ್ಟ್ ಟೈಂ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ನೀನೇ ಬಂದು ಪಾಠವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಅವರು ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದರು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತಮಂಡಳಿಗೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಠ ಮಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲ ಕಾಲ ಸಂದರ್ಶಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿದ್ದೆ.

ಬಿ.ಹೆಚ್.ಎಸ್. ಆಡಳಿತಮಂಡಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ವಿವಿಧ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ 30 ವರ್ಷ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪಾಠ ಮಾಡಿ 1973ರಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತನಾದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಹಿಂದಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಇಂದಿಗೂ ಆ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಆದಮೇಲೂ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ! ಇದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು ?

ಬಿ.ಹೆಚ್.ಎಸ್. ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಸಂಸ್ಥೆ. ದೇವರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲಿ.

(ಲೇಖಕರು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸ, ‘ಇಗೋ ಕನ್ನಡ’ ಖ್ಯಾತಿಯ ನಿಘಂಟು ತಜ್ಞ, 107 ವರ್ಷಗಳ ತುಂಬುಜೀತನರು, ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಹಾಗೂ ನಾಡೋಜ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಭಾಜನರು ಹಾಗೂ ಬಿ.ಎಚ್.ಎಸ್. ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದವರು.)

‘WINGS OF SCIENTIFIC TEMPER’ -

An Interview with Dr. Roddam Narasimha

Padma Vibhushan Dr. Roddam Narasimha, an alumnus of Vijaya College, is one of the most illustrious scientists of India. He is an Aerospace Scientist with many significant contributions to fluid dynamics research and aerospace technology. He has been Professor of Aerospace Engineering and Head of Department at the Indian Institute of Science (IISc), Director of the National Aerospace Laboratories (NAL) and of the National Institute of Advanced Studies. His research has won him many honours in India and abroad: Fellowship of the Royal Society, Foreign Associateship in the US National Academy of Sciences, and of Engineering, the Trieste Prize and Presidentship of the Indian Academy of Sciences. He held till recently the DST Year-of-Science Chair Professorship at JNCASR.

He dons many hats. His expertise in his chosen area comes to the fore when he speaks about Physics. His eyes sparkle with scholarly delight once he gets speaking about his love for Sanskrit. He spoke to **Sushma R Rao** and **Yashodhara Kuldeep** (Asst. Profs, Dept. of Media Studies and English, Vijaya College, Jayanagar) about his student days at Vijaya College, science education and the future of scientific research. Vijaya College is immensely proud of this great alumnus. Here are a few excerpts:

Student days in Vijaya College

I was a student of Vijaya College between 1947 and 1949. Today's PUC was then called 'Intermediate College'. Dr. V T Sreenivasan was the Principal. He had a certain sense of humour and a unique way of teaching. At the end of each year he would arrange for a short course of two to three lectures about some play. He would say this was arranged to 'buck you up' for the exams. We had a gala time when he talked about Shakespeare's - 'As You Like It'. Another Professor who left a lasting impression on me was Mr. Vishwanathan, whose English was impeccable. He used heavy words to help us enhance our vocabulary. And Prof. B. R. Venkateshachar, although retired from senior positions he had held at Central College and (briefly) at the Indian Institute of Science, taught us Trigonometry in his own interesting way.

Prof. B V Narayan Rao

All the teachers who taught in Vijaya College had some distinct characteristics. Professor BVN handled lab sessions as well as lectures, making physics very interesting, and left a great impression on me. What distinguished him from others was his sense of humour. He would always tell some joke or the other as an analogy and the students loved it. His brother, Prof.B.V. Raghavendra Rao, was my father's colleague at Central College, but had shifted to IISc by the time I had joined to do my Master's degree there.

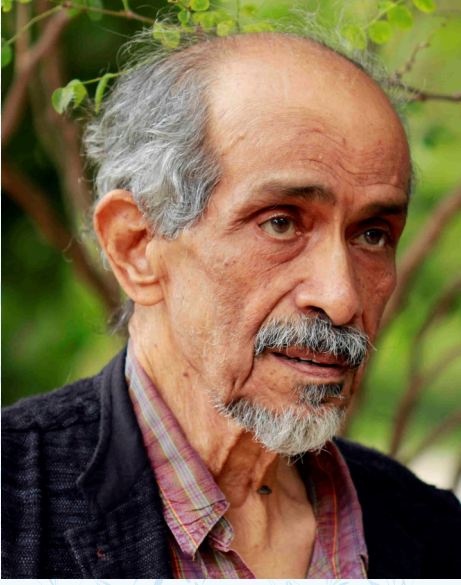
Association with DVG

It was during my school days in Acharya Pathashala (APS) that I first met the great scholar and poet Shri D. V. Gundappa. He would come with his group of friends to a field where the APS B team would frequently practice cricket. He was also my father's friend. The two of them were responsible for introducing me to the joys of Sanskrit literature. I joined the Sunday morning classes which DVG conducted at the Gokhale Institute of Public Affairs. Each class covered two or three subjects, ranging from Sanskrit plays like the celebrated 'Abhijnana Shakuntala' by Kalidasa to the 'Bhagavad Gita' and the 'Upanishads', and also works by Adam Smith, Walter Bagehot and other political and economic philosophers of the imperial era in Britain.

Tryst with Sanskrit

Though I opted for the English medium in school, we spoke Kannada at home, read Kannada books and watched Kannada plays. My mother made sure that at meal times English was forbidden. My father wanted me to learn Sanskrit, so I learnt it in school as well as in a temple in Gandhi Bazar (where classes started at 6.00 am). When I went to the United States I was shocked by the contrast that I saw between our countries. The U.S. was so wealthy that it had me wondering about how it had progressed. It was during an interaction with a teacher from the Humanities that I regained an interest in Sanskrit. This time I taught myself a little more Sanskrit so that I could read great scientific works, like that of Aryabhata's for example. What I found there surprised me: Indians and Greeks learnt and practised science in their own different way.

The Greek method was to state axioms and deduce results by logic; the Indian method was to observe, infer and calculate.

Make in India

We need both pure and applied sciences in our country. Many countries go through this phase, where they ignore the former for the latter. Before the 1920s, the United States was strong in industry and technology but did not become a power in science till the end of World War II, through pretty much what we are going through now, except for the fact that they were very rich. To take pure sciences to the market we need people who can 'translate'. I am happy to see it is happening now in India; translational research is growing and start-ups are multiplying. I hope the dichotomy between pure and applied science will weaken before long.

Science Education

Our entire education system needs an over-haul. The system suffers from some obvious but serious defects. We still depend on mugging up and not on understanding the concepts. From the primary level we need to teach observation, discussion, calculation and verification.

At the higher level our courses are too rigid, and there are too many rules about everything: whether it is admission, graduation or teaching. The system should be more flexible, and permit change for genuine reasons. For example you may enter Cambridge University wanting to study Metallurgy, but you discover after a year that physics is what you like; the University permits you to change your option. Youngsters must learn to pursue their passion and elders must allow it. This is not easy in India. Geniuses like Ramanujan would not have been permitted to study in an Indian University even today. Intellect must not be suppressed.

Message to my Alma Mater

I spent two very happy years in Vijaya College. I have never forgotten some of those teachers like Prof. B. V. Narayan Rao and Prof. Venkateshachar. It helped me bridge school and university learning very effectively.

I wish Vijaya College and BHS HES a great future.

ಅನೇಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಸಂಗಮ

ಗಾನಕಲಾಭೂಷಣ ವಿದ್ವಾನ್ ಆರ್. ಕೆ. ಪದ್ಮನಾಭ

ನಾನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪಿಯುಸಿ ಮುಗಿಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದದ್ದು 1967ರಲ್ಲಿ. ಆಗ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು, ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದವು. ಅದೇ ವರ್ಷ ವಿಜಯಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಆನರ್ಸ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿದ್ದ ಬಿ.ವಿ.ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ನಾನು ರುದ್ರಪಟ್ಟಣದವನು

ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಸೀಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಫೀಷಿಪ್ ಕೂಡ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾಗಿದ್ದವರು ಮಾನ್ಯ ವಿ. ಟಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹಾಗೂ ಗಣಿತ ಅವರಿಗೆ ಕರತಲಾಮಲಕ. ಸದಾ ಸೂಟುಧಾರಿಗಳು. ಘಟಾನುಘಟಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ತಂಡವೇ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಪ್ರೊ.ಜಿ.ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರು, ಕೆ.ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯರು, ಪಿ.ವಿ.ನಾರಾಯಣ, ಬಿ.ಎಸ್.ನಾಗರಾಜ್, ಎಚ್.ಎಸ್. ನಾಗರಾಜ್, ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಸಿ.ಆರ್. ಗುರುರಾಜಾಚಾರ್, ಸುಂದರರಾಮ್, ಅನಂತರಾಮ್, ಎ.ಕೆ.ಅತ್ತೆ - ಎಲ್ಲಾರೂ ಅಧ್ಯಾಪನದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದವರೇ.

ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಅದು ಶಿಕ್ಷಣ, ಕ್ರೀಡೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮಹಾ ಸಂಗಮ. ಅಧ್ಯಾಪನದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಎಂ.ಎ.ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರು, ಟಿ. ಎಸ್. ರಾಮಚಂದ್ರನ್ - ಇಬ್ಬರೂ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ರಾಮಚಂದ್ರನ್ ಅವರು

ಆಕಾಶವಾಣಿ 'ಎ' ಗ್ರೇಡ್ ಕಲಾವಿದರಾಗಿದ್ದರು. ಆಕಾಶವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಹಾಡಿದ ಆನಂದಭೈರವಿ ಇನ್ನೂ ಸ್ಮೃತಿಪಟಲದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಇದೆ. ಕೆ. ರಾಜಗೋಪಾಲಚಾರ್ಯರು ಕ್ರೀಡಾ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಕೊಳಲುವಾದಕರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಗುರುರಾಜಾರಾಯರು, ಎಂ. ಕೆ. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬಿ. ಎಸ್. ವೇದಾವತಿ - ಇವರೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗೀತ ರಸಿಕರಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ವಾತಾವರಣವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಕಾಲೇಜು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಪರಸ್ಪರ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ.

ನಾನು ಸಂಗೀತಮೂಲವಾದ ರುದ್ರಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಂದವನಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಮೊದಲು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದು ಇಲ್ಲಿನ ಕ್ರೀಡಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೇ ಕಾರಣ. ನನ್ನ ಒಲವು ಕ್ರೀಡೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲೇಜಿನ ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್ ತಂಡಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆಯಾದೆ. ಮುಂದೆ ತಂಡದ ನಾಯಕನೂ ಆಗಿ ಅನೇಕ ಪಂದ್ಯಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದೆ. "ಸ್ವರ್ಣಮಹಲ್" ಬಾಲ್ ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್ ಟೂರ್ನಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಆಡುವುದು ರೋಮಾಂಚಕವಾದ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು.

ಅಂದಿನ ಕ್ರೀಡಾ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಕೆ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಖೋಖೋ, ಚೆಸ್, ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್ ಟೂರ್ನಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು - ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು ಶಿಕ್ಷಕರ ನಡುವೆಯೂ ಕ್ರೀಡೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತ ಇದ್ದವು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಮರೆಯಲಾಗದ ನೆನಪುಗಳು.

ಶ್ರೀಮತಿ ವತ್ಸಲ ಅವರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಿತಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿದರು. ಆಗಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ವರಕವಿ ಬೇಂದ್ರೆ, ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರು, ಡಿ.ವಿ ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಪು.ತಿ.ನ- ಇವರುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಕರೆಸಲಾಗಿತ್ತು. ಮಹಾನ್ ಕವಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ನಮ್ಮದಾಗಿತ್ತು.

ಕಾಲೇಜಿನ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಮಾವನವರು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ 'ದಯಮಾಡೋ ರಂಗ ದಯಮಾಡೋ' ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣಿ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದೆ. ಗೆಲೆಯರ-ಗುರುಗಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಕಾಲೇಜು ದಿನಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಕೆ. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮೂರ್ತಿಗಳೊಂದಿಗೆ "ವಾತಾಪಿ ಗಣಪತಿಮ್ ಭಜೇಹಮ್" ಹಾಡಿದ್ದು, ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪಿಟೀಲು ನುಡಿಸಿದ್ದು ಮರೆಯಲಾಗದ ಅನುಭವ.

ಹೀಗೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಕ್ರೀಡಾ ಹಾಗೂ ಸಂಗೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನನ್ನಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಕಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಕಾಲೇಜಿನ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ವಾತಾವರಣ, ಸ್ನೇಹಮಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ತಂಡ, ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ - ಈ ಮೂಲಕ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾದದ್ದು ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು. ತರಗತಿಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಗುರು - ಶಿಷ್ಯರ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಮುಂದೆ ನಾನು ಆನರ್ಸ್ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕ್ರೀಡಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆ ಸಾಧನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕುವಂತಾಯಿತು. ಸಂಗೀತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಂದು ನಾನು ಕಿಂಚಿತ್ ಸಾಧನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೆ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಪಾಲೂ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ನನ್ನ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಆಯಾಮ ಕೊಟ್ಟು, ಧೈರ್ಯ, ಸ್ಫೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ನಾನು ಚಿರಋಣಿ.

(ಲೇಖಕರು: ಖ್ಯಾತ ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಬರಹಗಾರರು ಹಾಗೂ ವಾಗ್ಗೇಯಕಾರರು)

ನಾಡಿನ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ : ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು

ಡಾ. ಟಿ.ಎ. ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ

ಅದು 1966ನೇ ಇಸವಿಯ ಮೇ ತಿಂಗಳು. ಹತ್ತನೇ ತರಗತಿಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಶೇ 70ರಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದೆ. ಆಗ ಅಷ್ಟು ಅಂಕಗಳನ್ನು ಗಳಿಸುವುದೇ ಒಂದು ಮಹಾ ಸಾಧನೆ ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಪದವಿಪೂರ್ವ ತರಗತಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಲು ಬಯಸಿದ್ದ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇದ್ದದ್ದು ಎರಡೇ ಆಯ್ಕೆಗಳು-ಒಂದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಗ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಈ ಎರಡೂ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಆಯ್ಕೆ ಆಗಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಪತ್ರ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಬಂದಿತ್ತು. ತಡ ಮಾಡದೇ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪದವಿಪೂರ್ವ ತರಗತಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿದ್ದೆ.

ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ತರಗತಿಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಹುಟ್ಟಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನಮಗೆ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕರೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆದ್ದಿದ್ದರು. ಒಂದೆಡೆ ಅವರು ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶೈಲಿ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೊತೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿ. ಇವೆರಡೂ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಪ್ರೊ. ಎಂ.ಕೆ. ಕೇಶವಸ್ವಾಮಿ. ಅವರ ತರಗತಿಯೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪಾಠ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗಿನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ರಚಿಸಿದ 'ಕಿಂಗ್ ಲಿಯರ್' ನಾಟಕವನ್ನು ಅವರು ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನಟಿಸುತ್ತಲೇ ವಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತರಗತಿ ಮುಗಿದಾಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಹರಿದಿರುತ್ತಿತ್ತು ! ರಾಜ ಲಿಯರ್‌ನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಅಭಿನಯವನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರೊ. ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರ ಕನ್ನಡ ಪಾಠದ ವೈಖರಿಗೆ ನಾನಂತೂ ಮನ ಸೋತಿದ್ದೆ. ಅವರ ಪಾಠದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಲವು ಬೆಳೆಯಿತು. ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ, ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಬಯಾಲಜಿ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅತ್ಯಂತ ಸೊಗಸಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡಿದರು. ನಿಯತ್ತಿನಿಂದ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗುವುದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮಗೆ ಆಗ ಬೇರಾವುದೇ ಆಕರ್ಷಣೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಒಂದು ವಾತಾವರಣವೇ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿತ್ತು. ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ. ಪದವಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಾಗ ನಾನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಂಯೋಜನೆ ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿ, ಬಾಟನಿ ಹಾಗೂ ಜೂವಾಲಜಿ. ಈ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 70 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರು. ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಸಂಯೋಜನೆಯಾದ್ದರಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಈ ವರ್ಷವೇ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇವೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅವಧಿಯ ಮೂರು ವರ್ಷ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನದ ಮಹತ್ತರ ಘಟ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪ್ರವಾಸಗಳು, ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು, ಕ್ರೀಡಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಜಡತ್ವವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾದುವು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ವರ್ಷ ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಂದ ನಾವು ಪಡೆದ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿತ್ತು. ಭವಿಷ್ಯದ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾದ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿತ್ತು.

ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಈಗ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿರುವ, ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಸಹಪಾಠಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಸಹಮತ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರೆಲ್ಲರ ಅನುಭವವೂ ಇದೇ ಆಗಿದೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರು ಸೇರಿ 1940ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಉನ್ನತ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಪೋಷಿಸಿ, ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಗ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಾಲೇಜುಗಳೆಂದರೆ ಒಂದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು. ಈ ಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಆಗ ಇವೆರಡೇ ಆಯ್ಕೆ. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯಟ್ (ಈಗಿನ ಪದವಿಪೂರ್ವ ತರಗತಿಗೆ ಸಮಾನ) ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಂದಿದ್ದ ಕಾಲೇಜು ನಂತರದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ, ರಾಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಗಣಿತ (ಪಿ.ಸಿ.ಎಮ್.) ವಿಷಯಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪದವಿ ತರಗತಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. 1968ರಲ್ಲಿ ರಾಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರ (ಸಿ.ಬಿ.ಝೆಡ್) ವಿಷಯಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪದವಿ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಮುಂದೆ, 80ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಕಾಂ. ಪದವಿ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ, ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಕಾಲೇಜು ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕದ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿದ್ಯಾಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದೆ. ಇದೀಗ, ಗಣಿತ, ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ (ಎಮ್.ಎಸ್.ಸಿ)ಹಾಗೂ ವಾಣಿಜ್ಯ (ಎಮ್.ಕಾಮ್) ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ತರಗತಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವುದು ಕಾಲೇಜಿನ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿದ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು ಅತ್ಯಂತ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಪೋಷಕರು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾಲೇಜೊಂದನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಕಲಿಕೆಗೆ ಪೂರಕವಾದ ವಾತಾವರಣ, ಶಿಸ್ತು, ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಉತ್ತಮ ಬೋಧಕ ವರ್ಗ, ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಪೂರಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಈ ಕಾಲೇಜು ಇಂದು ತನ್ನ 75ನೇ ವರ್ಷಾಚರಣೆಯ (ಪ್ಲಾಟಿನಮ್ ಮಹೋತ್ಸವ) ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಲೇಜಿನ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿರುವ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅತೀವ ಹೆಮ್ಮೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕಲಿಕೆಗೆ ಪೂರಕ ವಾತಾವರಣ

ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜು ತನ್ನ ಪ್ರಾರಂಭದ ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಕಲಿಯುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಕಲಿಕೆಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾದ ಶಿಸ್ತಿಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಕಲಿಕಾ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಮೂಲಭೂತ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ ಒದಗಿಸಿದೆ. ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಹಾಗೂ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನುರಿತ, ಅನುಭವಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಸೇವೆ ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒದಗುತ್ತಿದೆ. ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿರುವ ಪರಿಣತಿ, ಅವರ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಹರಡಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು

ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇರಬಹುದು ಅಥವಾ ಕ್ರೀಡೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿತೆ ಇರಬಹುದು. ಎಪ್ಪತ್ತರ ಹಾಗೂ ಎಂಬತ್ತರ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವಿವಿಧ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳ ಬಹುಮಾನ ವಿಜೇತರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹೆಸರು ಅಗ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ನಾಟಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನ ನಾಟಕ ತಂಡಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನ ಖಚಿತ ಎನ್ನುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಕಾಲೇಜು ದಿನಾಚರಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕುವೆಂಪು, ಕೈಲಾಸಂ, ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್ ಮುಂತಾದ ಖ್ಯಾತನಾಮರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿ ರಂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅದೇ ರೀತಿ, ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಕ್ರೀಡಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಪದಕ ಹಾಗೂ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ, ಅಥ್ಲೆಟಿಕ್ಸ್, ಖೋಖೋ, ಕಬಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಸ್ಕೆಟ್‌ಬಾಲ್ ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ತಂಡಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬ್ಯಾಸ್ಕೆಟ್‌ಬಾಲ್ ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಗೆಲುವುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಎಸ್.ಎ. ರಂಗದೇವ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹೋದರರು ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ಕಬಡ್ಡಿ ಹಾಗೂ ಖೋಖೋ ಪಂದ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ಖ್ಯಾತ ಆಟಗಾರರು ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯ ತಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂದಿ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು ! ಹಾಗೆಯೇ ನಾಡಿನ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಹೆಸರುಗಳಾದ ವೆಂಕಟೇಶ್ ಪ್ರಸಾದ್, ವಿಜಯ ಭಾರದ್ವಾಜ್ ಅವರು ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ. ಟೇಬಲ್ ಟೆನ್ನಿಸ್ ಹಾಗೂ ಬ್ಯಾಡ್ಮಿಂಟನ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಾಜದ ವಿವಿಧ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂದು ದೇಶ, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಜಿನೀಯರುಗಳು, ವೈದ್ಯರು, ವಕೀಲರು, ಲೆಕ್ಕಪರಿಶೋಧಕರು ಮುಂತಾದ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ವಿವಿಧ ಶಾಲಾಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವು ಬಗೆಯ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಕಂಡವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ. ಅನೇಕ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಾಡಿನ ಖ್ಯಾತ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲೇಜಿನ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾಡಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ಎಚ್.ಡಿ.ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ಪದವಿಪೂರ್ವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದು ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಶಾಸಕರಾಗಿರುವ ಎನ್.ಎ.ಹ್ಯಾರಿಸ್, ಹಾಲಿ ಸಂಸದರಾದ ಪಿ.ಸಿ.ಮೋಹನ್ ಹಾಗೂ ಡಿ.ಕೆ.ಸುರೇಶ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ್ದು ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ.

ನನ್ನ ಪದವಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಇದೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ಒದಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. 33 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ನಾನು ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯವರಿಂದ ಹಾಗೂ ಹಿರಿಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ಕಿರಿಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಂದ ಪಡೆದ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಹಾಗೂ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಅನುಭವವೂ ಹೌದು.

ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಇನ್ನೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರವೂ ಕಾಲೇಜಿನ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಇಲ್ಲಿನ ನಿವೃತ್ತ ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಂದು ಒಕ್ಕೂಟವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು, ಪ್ರತಿ ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಭಾನುವಾರದ ದಿನ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೆರಡು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯ ಸವಿ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಪರಸ್ಪರ ಕುಶಲೋಪರಿಯ ನಂತರ ಭೋಜನ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಮರಳುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಬಾಂಧವ್ಯ, ಇಂಥ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೇರಾವ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ.

(ಲೇಖಕರು ವಿಜಯ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜಿನ ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಹಾಗೂ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು)

EVER LASTING INFLUENCE

Justice N. Kumar

Vijaya College, my alma mater was a premium institution of Bangalore. I spent four years, the best part of my life in this institution during the period 1968-1972.

Prof. V.T. Srinivasan, professor of English was the Principal. His deputy was Prof. B.V. Narayan Rao, Head of Department of Physics. Shri. K. Rajgopalachar, professor of Sanskrit was in charge of sports. Under his guidance, I began playing Khokho and I was the captain of the college team and also represented the Bangalore University. Shri. Vaideshwaram and Shri. M.J. Sundaram who was the Head of Department of Botany and Zoology respectively, were our favourite teachers. Shri. Satyanarayana Shastri who taught Chemistry was fond of Sanskrit, who expected us to answer the attendance in Sanskrit. The lecturers of Kannada were equally good. The college provided very good sports facilities.

The atmosphere and surroundings of the college and the faculty members who took a personal interest in students had an everlasting influence on the students and in particular on me. They were the embodiment of learning, character, integrity, hard work and we tried to imbibe these virtues. They moulded my career which enabled me to climb the ladder of success in my life. I am grateful to them for the achievements in my life.

[The writer is a former Judge with the High Court of Karnataka]

Congratulations to BHS HES on its Platinum Jubilee. I am ever grateful to BHS college as it helped to be who I am as a person now. The 5 years I spent there were privileged to have met the teachers who taught life lessons and instilled courage, pride and creativity within me. Which made me more responsible. I bow to my Alma Mater with the deepest respect and gratitude.

Nandan Bhoopalam

(The writer is Owner and Head Chef, Princesa do Castelo Restaurant in Lisbon, Portugal.)

'SET YOUR GOALS AND LIVE UP TO THEM'

Dr. Rakshith Bharadwaj

I was lucky to have a technology-free childhood. Teachers found it hard to keep me in the classroom. Always out with friends and never completing homework, all I did was play eat and sleep with an absolute lack of interest in academics. Studies were boring and lacked excitement. Nobody thought I had any future, including myself.

Of course, they perceived that I would end up as a “sadak chhap” and why would they not? For I was all the time playing, bunking classes, going to movies, picking fights with friends with the insane, blunt confidence of knowing it all. So, with this history behind studies, it was quite certain my marks card would be colourful. I scored extremely low percentage in 9th standard. Just scraped through, barely made it.

For me, following one's instructions about any task was next to impossible. Yet, my teachers never gave up on me. I must say my school environment was impressive. We were allowed to be playful as well as enjoy freedom. The teachers trusted that every child has a different calibre. They allowed us to run, fall, get hurt, get up, and get going to experience life. This environment allowed me to be myself. One of the teachers had a short conversation with me – helping me understand my potential and made me realise that my future depends upon my current action.

With many years of experience, I can surely tell you that unless the drive to achieve something comes from within, it is impossible to inspire someone and 9th standard result was one such moment in my life. It was the moment of cross-roads. I had two paths to walk - the path of a nomadic lion or walking down the path of a wise king.

Since I had already walked down the first one, I decided to try the path of the wise king.

I studied with all my heart, mind and soul and wrote the 10th standard exams. It was one of the teachers from the school who again offered emotional support and instilled courage when I was reluctant, to at least go to school to look at the result. To my disbelief, I had passed in “Distinction.” These are the moments when students need support, assurance and encouragement. It is like watering a seed after planting it, without which it would die.

This inspired me to continue studies with interest. I became organized and scheduled my study and play hours. I could see the results and nothing could stop me now. I was the first choice of my friends to clarify their doubts in any subject. It was an amazing and exciting phase.

However, this was a short-lived glory, I did not perform in my 1st PUC. I used to sit in the college canteen, not attending classes and one fine day was caught by a lecturer while I was in the canteen. He sat next to me, no conversation, no scolding, but pin drop silence, he also did not go to the class. The bell for the lunch rang and he went away and the students to whom he was supposed to teach that day also left. But that was the longest silence I had been subjected to. That day I realized my mistake of putting the life and career of so many students at stake. The same lecturer provided me his notes from the private tuitions he used to conduct. I realized that I was once again in cross-roads of life, an important part of time that can decide which way I would be going for the rest of my life. I realised that it was my arrogance, and I had to address that drawback. I handled all my feelings through logical thinking, when in doubt asked my teachers. My results in 2nd PUC touched the sky. I scored 84%.

I would like to mention to all the students that your experience and attitude is fresh to you but you are not the 1st one to experience it. We all have gone through that phase. We (your parents, teachers and me) are here to support you by sharing our experience so that you can create your own way to enjoy life and celebrate success in whatever way it means to you. You set your goals and live up to them.

The values that teachers at BHSS and Vijaya College instilled in me led me to achieve the feat of a successful Homeopathic Doctor, practicing for 14 years now and being one of the Board of Directors at International Hahnemann Zentrum, Trogau, e.V in Germany.

Let me reiterate that none of my achievements would have been possible if not for my teachers at school and lecturers at college who encouraged and supported me. I am ever grateful to every teacher at Bangalore Higher Secondary School and Vijaya College, for letting me be myself and find my way to success in life.

[The writer is a Homeopathic Doctor and member of Board of Directors of International Hahnemann Zentrum, Trogau. eV, Germany]

Congratulations BHS HES on achieving 75 years of successful service as an Educational Institution.

Words are not enough to express my heartfelt gratitude to each and everyone in Bangalore Institute of Legal Studies (BILS) for contributing in fulfilling my dream of being in Judiciary. The very first day I step on the premises of BILS is vividly reminiscing today. It was the encouraging words from the Dean Sir N.B. Bhat and the then Principal, Sir Jatti that played a huge part in choosing law as my career. The words of Sir Jatti to me on the date of my admission to the College that "You are lucky that you choose to study law" bought a positive frame of mind onto myself and I felt that indeed I am Lucky that I choose BILS. I also extend and remain ever thankful to all the lecturers who had moulded me to realized my dream. They provided hand holding support to each and every student, which indeed help us in understanding the basics more discretely. The lessons and the assignment at BILS indeed help in clearing the Manipur Judicial Exam without much difficulty and now, I stand here proudly as one of the Laurel of BILS.

Thank You Once Again.

Ashem Tarunakumari Devi, MJS

(Civil Judge Junior Division/Judicial Magistrate First Class, Imphal West-I
i/c Deputy Member Secretary, Manipur State Legal Services Authority)

ನನ್ನ ಬಿ.ಎಚ್.ಎಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಒಡನಾಟ ಶುರುವಾಗಿದ್ದು 1996ರಲ್ಲಿ. 8ನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಶುರುವಾದ ಈ ಸಂಬಂಧ, 2005ರಲ್ಲಿ ಪದವಿಯೊಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯದೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಬಿ.ಎಚ್.ಎಸ್ ನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಸಮಯ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಚಲನಚಿತ್ರ ನಟನಾಗಿ, ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ನಿರ್ಮಾಪಕನಾಗಿ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಂಗಕಲಾವಿದನಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಕಾಲೇಜಿನ ಪಾತ್ರ ಅತಿ ದೊಡ್ಡದು. ಬಿ.ಎಚ್.ಎಸ್ ಕಾಲೇಜಿನ (ಈಗಿನ ವಿಜಯಕಾಲೇಜು, ಜಯನಗರ) ರಂಗತಂಡವಾದ ರಂಗಸೌರಭಕ್ಕೆ ನಾನು ಸದಾ ಆಭಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜೊತೆಗೆ ಬದುಕು ನಡೆಸುವ ಪಾಠಗಳನ್ನು ರಂಗಸೌರಭದ ಮೂಲಕ ಬಿ.ಎಚ್.ಎಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ.

ನನ್ನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗುರುಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಖಂಡಿತ ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ತರಗತಿಯ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿದ ವಿಶ್ರಾಂತ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾದ ಪ್ರೊ. ಆರ್. ವಿ. ಪ್ರಭಾಕರ, ಪ್ರೊ. ಡಿ.ಎನ್. ವೆಂಕಟರಾವ್, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಎ. ಪದ್ಮನಾಭ, ಆರ್.ಪಿ.ಉಮಾಶಂಕರ್, ರಘು, ಎಸ್.ಎಲ್. ಮಂಜುನಾಥ್, ಅರವಿಂದ್, ಪಿ.ಎಂ.ತುಂಗ, ಮಂಜುಳಾ ವೀರಪ್ಪ, ಡಾ. ಕವಿತಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಾನು ನೆನೆಯಬೇಕು.

ಬಿ.ಎಚ್.ಎಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆಲದಮರದಂತೆ ಬೆಳೆದು ನನ್ನಂಥ ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪೋಷಿಸಿವೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಪ್ರತಿಭೆಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ದಾರಿದೀಪವಾಗಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಮೋದ್ ಶೆಟ್ಟಿ

(ಲೇಖಕರು ಖ್ಯಾತ ಚಲನಚಿತ್ರ ನಟ, ನಿರ್ದೇಶಕರು)

ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಲೆಯೆಂಬ ಕಿರು ಮೊಳಕೆಗೆ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೆಂಬ ನೀರೆರೆದು, ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಚಿಗುರೊಡೆದು, ಪ್ರತಿಭೆಯೆಂಬ ಹೂ ಅರಳಲು ಶಿಕ್ಷಕರ ಹಾಗೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪಾತ್ರ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಅಂದು ಸಂಗೀತವೆಂಬ ಮಹಾಸಾಗರವನ್ನು ಬೆರಗುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ನಮಗೆ "ವಿಜಯಕಾಲೇಜ್" ಎಂಬ ಮಹಾವೃಕ್ಷದ ನೆರಳಿನಡಿ ದೊರೆತ ಆರೈಕೆ, ಪೋಷಣೆಯೇ ಇಂದು ನಾವು ಕಂಡುಕೊಂಡ ನೆಲೆ, ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಜೀವನ ಶೈಲಿ, ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ದಾರಿಯ ಬುನಾದಿ ಹಾಗೂ ದಿಕ್ಕೂಚಿ.

ನಾನು - ಸುಪ್ರಿಯಾ ರಘುನಂದನ್ (ಸುಪ್ರಿಯಾ ಆಚಾರ್ಯ) ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಪತಿ ರಘುನಂದನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಇಬ್ಬರೂ 1996-2001 ರ ನಡುವೆ ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು. ನಾನು ಪಿ.ಯು.ಸಿ (ವಾಣಿಜ್ಯ) ವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ರಘು ವಿಜ್ಞಾನದ ಪದವಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಓದಿಗಿರುವ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯಷ್ಟೇ, ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಗುಲಗಂಜಿ ತೂಕ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕಲೆಯ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ನಾವು ಸಂಗೀತವನ್ನು ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತ್ತು. ಹಿಂದಿ ಚಾನಲ್ ಒಂದರ ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ನಾನು ಹಾಗೂ ಗೆಳತಿಯೊಬ್ಬಳ ತಂಡವನ್ನು ವಿಜಯ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ದೆಹಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಹಾರೈಸಿದ ಶಿಕ್ಷಕರ ವರ್ಗ, ನಂತರದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ಸಂಗೀತ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಅವಕಾಶಗಳಿಗೆ ನಾ ಎಂದಿಗೂ ಚಿರಋಣಿ.

ಕಾಲೇಜಿನ ಹಲವಾರು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದ ರಘುವಿಗೆ 'Transmission of radio waves' ಎಂಬ ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಷಯವೊಂದನ್ನು, ತನಗೆ ಕೊಳಲು ನುಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಅದರ ನಾದದ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ ಆ ದಿನಗಳ ನೆನಪುಗಳು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ.

ಪುಸ್ತಕದ ಹುಳುವಾಗದೆಯೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕಲೆಯನ್ನು, ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಜೀವನದ ದಾರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಆಯಾಮವನ್ನು ನಮಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಜಯಕಾಲೇಜು ಹಾಗೂ ಪೂಜ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅನಂತಾನಂತ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಸುಪ್ರಿಯಾ ರಘುನಂದನ್, ರಘುನಂದನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ

(ಸುಪ್ರಿಯಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸುಗಮಸಂಗೀತ ಗಾಯಕಿ ಹಾಗೂ ರಘುನಂದನ್ ಹೆಸರಾಂತ ಕೊಳಲುವಾದಕ)

ನಾನು ಮೂಲತಃ ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದು ಆಸಕ್ತಿಯ ಮೇರೆಗೆ, ಪದವಿಗಾಗಿ ನಾನು ಬಸವನಗುಡಿ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ, ಬಿಎಚ್.ಎಸ್. ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದೆ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಆಗಿ ಕಲಿತದ್ದು ಸಾಕು ಎನಿಸಿ, ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಪುನಃ ಬಿಎಸ್ಸಿ ಓದುವಾಗ ನಾನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡೆ. ಇಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡದ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ವಿಜ್ಞಾನದ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗಿಂತ ನನಗೆ ಹತ್ತಿರ! ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿಭಾಗಗಳು ನನಗೆ ಮೆಚ್ಚಿನ ತಾಣಗಳೇ ಆಗಿದ್ದವು. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವು ಆಗಬೇಕು. ಆ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿಎಚ್.ಎಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ನಾನು ಬೀದಿನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇ ಈ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ನಾವು ತಂದ ಎಷ್ಟೋ ಪಾರಿತೋಷಕಗಳು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇದೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ರಂಗಕರ್ಮಿಯಾಗಿಯೂ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದೆ. ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಅಥವಾ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೌದ್ಧಿಕತೆಯ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಒಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬಲ್ಲದು. ಅದನ್ನು ಬಿಎಚ್.ಎಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಮಾತು.

ಕರಣಂ ಪವನ್ ಪ್ರಸಾದ್

(ಲೇಖಕರು ಯುವ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರು ಹಾಗೂ ನಾಟಕಕಾರರು)

College days are special. It's another matter that one realises this only after passing out and stepping into the corporate world.

Vijaya College has shaped my personality in many ways. I remember walking in as a confused boy but all excited for the journalism course. Today as I am firming my grip on the career as a broadcast reporter, I have very fond memories of the time spent at the college.

Mentors leave a profound impact on you and they are rare to come by. At college, I was blessed to be mentored by teachers who were passionate about the craft of teaching. Literature lectures were always filled with abundant discussions on life and morality. All opinions were welcome and one was encouraged to not only be active academically but in other activities too.

I remember visiting several colleges in the city to participate in fests. (We did bring some laurels too!). We worked actively on several projects like a documentary on manual scavengers that received a standing ovation during college day! I remember hosting several events and even conducting antakshari for teachers! What days they were.

I was lucky to be a student at BHS Higher education society. I opened my arms and the college gave me everything it could.

75 glorious years for the institution, 75 years of producing young bright minds!

Rahul Dayama

(The writer is now a Reporter of Business News Channel, ET NOW.)

I moved to BHS for my graduation because some of my friends suggested. Little did I know that this college would give me so much of rich experience and exposure in my area of study and beyond. I had the opportunity to learn from some of the best faculty members, connect and bond with friends and most importantly made me ready to go out to the competitive world.

I vividly remember performing music in the huge auditorium during cultural fests, moving around the floors and corridors of many departments and classrooms and having the best of times attending classes of many professors who have taught us tirelessly.

I found my partner for life in this college and it has been a beautiful journey since then. Shwetha and I currently live and work in the US.

My sincere respects and gratitude to all individuals from this wonderful institution who have moulded me into the person I am today.

Prithveesh Cavale

(The writer is a senior software consultant with TCS, USA)

It was indeed an absolute pleasure studying at the Bangalore High School. Looking back, the three years during the Y2K Period was the most memorable time of my life. If I take something back to my grave then this time at the High School would be one of them. I learnt discipline which still rings in my head every single day of my life. The most fun I had, was with Cricket. My school shaped my academics and the overall growth of my personality and Character during these three years. Finally I would like to wish all the very best to the BHS institutions.

Bharath V Rao

(The writer is a Sports Consultant and Sports Agent of MS Dhoni)

My experience at BHS has also allowed me to gain more knowledge about research in environmental sciences. Had I not decided to attend BHS, I would never have known the importance of research and its benefits to community. My time in college has enriched my life in many ways. Teachers have provided me with the necessary knowledge and tools to enhance my research skills with state of art lab facilities. Highly rated lecturers saw their teaching role as vitally important. They worked hard at making the most of their class contact time to maximise student learning and interest in the subject. I would like to thank the college for pushing me to become better than who I was.

Nagalakshmi Haleyr

Research Scholar, RMIT University, Australia

ADVERTISEMENTS

Gold ↻ Diamond ↻ Platinum ↻ Silver ↻ Gemstones

**TIMELESS DIAMOND JEWELLERY,
FOR LIFE'S SPARKLING MOMENTS.**

DIAMOND JEWELLERY: Certified • Clear Price Tag • Free Lifetime Maintenance • Buy-back Guarantee

BENGALURU

JAYANAGAR 4 th Block, Ph: 080-2665 1515	KAMMANAHALLI Main Road, Ph: 080-2546 1515	MALLESWARAM Near Sampige Theatre, Ph: 080-2292 1515	MARATHAHALLI Varthur Main Road, Ph: 080-2540 1515
---	--	--	--

TAMIL NADU | PUDUCHERRY | ANDHRA PRADESH | TELANGANA

Dubai | Singapore

Shop online at: www.oriana.com | mail@grtjewels.com

Pursue your dream career...
Leave the finance to us!

**Synd
Vidya**

A student-friendly
education loan
scheme

**Synd
Super
Vidya**

For admission to
premier educational
institutes

**Synd
Vidya**

Abroad
For studies
abroad

No Processing and
Documentation Charges
Application through online only*

*www.vidyalakshmi.co.in

Toll Free: 1800 3011 3333 | 1800 208 3333

Follow us on :

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ನಂಜಪ್ಪ ಕಾಲೇಗೌಡ

ಎಂ.ಎ. ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಖ್ಯಾತ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ವಕೀಲರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೂಟ
ಸಮಾಜ ಸೇವಕರು ಹಾಗೂ
ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಕಛೇರಿ :

106, 1ನೇ ಮಹಡಿ, 1ನೇ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ, ಕನಕದಾಸ ವೃತ್ತ,
ಕಾಳಿದಾಸ ರಸ್ತೆ, ಕುರುಬರ ಸಂಘದ ಕಟ್ಟಡ, ಗಾಂಧಿನಗರ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 009

ನಿವಾಸ :

ಶ್ರೀ ನಂಜುಂಡೇಶ್ವರ ಫಾರಂ, # 216, ವಾಟರ್ ಟ್ಯಾಂಕ್ ಹತ್ತಿರ,
5ನೇ ಹಂತ, ಬಿಇಎಂಎಲ್ ಬಡಾವಣೆ, ರಾಜರಾಜೇಶ್ವರಿ ನಗರ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 098

ದೂರವಾಣಿ : 98456 28699

With Best Compliments From :

KANDALAA
HOUSE OF JEWELLERY

743, 33rd Cross, 10th Main, 4th Block, Jayanagar, Bangalore - 560 011.

Ph : 080 4152 7999 E-mail : kandalaajewellery@gmail.com

WITH BEST COMPLIMENTS
FROM

STATE BANK
OF INDIA

Jayanagar Shopping Complex Branch
Bangalore - 560 011

With Best Compliments From :

A. SUBRAMANIYA MUDALIAR

Proprietor

***The Chenkumar Weavers
Co-operative Society Ltd.,***

Sales Depot

Palani Andavar Stores

174/40, G-1A, Lucky Paradise,
8th 'F' Main Road,
22nd Cross, 3rd Block,
Jayanagar, Bangalore - 560 011

Wholesale and Retail Dealers of :

Handloom Bed Sheets, Bed Spreads, Towels,
Pillow Covers, Lungi, Dhoti, Shalya etc.,
We Manufacture Cotton Beds

With Best Compliments From :

JYOTHI PRAKASH

CHARTERED ACCOUNTANT

No. 6, C-3, Shelter, Swagath Road, Jayanagar 4th Block,
Bengaluru - 560 041.

NOBLE GROUP OF INSTITUTIONS

Celebrating 18 Years of Making Quality Education Affordable

NOBLE PU COLLEGE - ARTS & COMMERCE

(Recognized by Government of Karnataka & PU Board)

College Code: AS939

Commerce Combinations

C.Sc.EBA | BASM | SEBA

Arts Combinations

HISTORY | POLITICAL SCIENCE | ECONOMICS | SOCIOLOGY | PSYCHOLOGY | EDUCATION

NOBLE DEGREE COLLEGE

(Affiliated to Bangalore University & Recognized by Government of Karnataka)

College Code: A2

M.COM | B.COM | BBA | BCA | BA
(Journalism)

NOBLE EVENING COLLEGE

(Affiliated to Bangalore University & Recognized by Government of Karnataka)

College Code: 7J

B.COM | II PUC (private)

NOBLE INSTITUTE OF MANAGEMENT

(Affiliated to Bangalore University & Recognized by Government of Karnataka)

MBA + PGPM

Add on Courses

**CA | CS | Analytics | Soft Skills | Business Analytics | Digital Marketing
Banking & Competitive Exam Training**

12A / 19, 9th Cross, Opp Rajashekar Hospital, 1st Phase, J. P. Nagar, Bangalore -78

Ph.: 080-26650404 | 26640404, Mob: 9845960747 | 9448447747 | 8197295618

Email: info@nobleinstitution.org | www.nobleinstitution.org